

"İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun.
İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir."
(Âl-i İmran / 104)

HİSBE

ilim ve kültür dergisi

Ekim • Kasım • Aralık 2018 • Yıl: 1 • Sayı: 4

VAHDET! ama nasıl?

Kârlı Bir Alışveriş
Talha Sonsöz

**İslam'da Gayr-i İslami
Bayramları Kutlamanın Hükümü**

Hicret Edemeyenler
Ümmü Meryem

**Hız.İbrahim (a.s) ve O'na Tabi
Olanlarda Alınacak Örneklik - II**
Müslim Serpinhanlı

Suheyb, hevâ hevesine uymamış, aklını atalar dini temsilcilerine kiraya vermemiş, putperest kavmin algı operasyonuna kanmayarak arkadaşları olan Ali, Ebubekir, Zeyd, Bilal, Ammar ve Osman gibi, Hakkın ta kendisi olan İslam'a kendini teslim etmişti. Akabinde de bu teslimiyetini Bilal gibi, Abdullah b. Mes'ud gibi şehrin ortasında Mekke'nin tağutlarına karşı haykırmıştı.

Bu teslimiyet ve haykırış aynen diğer iman edenler gibi Suheyb için de kolay olmamıştı. Elbette bu haykırışın Suheyb için bir bedeli olmalıydı ve nitekim öyle de oldu. Suheyb de aynen diğer kardeşleri gibi Mekke'nin despotlarının zulümlerinden nasibini almaya başladı. Bu hususta zikredilen bir rivayete göre Suheyb, Mekke müşrikleri tarafından ne söylediğini bilemeyecek kadar dövüldü.

Öyle ya, tarih tekrar tekerrür ediyordu. Önceki Peygamberlere ve kendilerine halisane bir şekilde tabi olanlara reva görülen bütün eziyetler, Hz. Muhammed (a.s) ve O'na tabi olanlara da görülüyordu.

Günümüzde yaşananlar da, bundan pek farksız olmasa gerek... Her ne kadar isimler, şahıslar, devletler, sistemler ve tağutlar farklı olsa da...

Hakk ve Batıl mücadelesi sürdüğü müddetçe, 'tarih tekerrür eder' sözü asla dillerden düşmeyecek...

Evet!

Suheyb, müntesibi olduğu dinden ve takipçisi olduğu rehberinden dolayı hiçbir zaman utanmadı, çekinmedi, herhangi bir eziklik içerisine girmede. Bilakis o, şartlar ne kadar değişirse değişsin, mensubu olduğu davanın haklılığını inkâr edenlere karşı korkusuzca haykırdı.

...

Hanzala el- Katib et-Temimi el-Üseyyidi (r.a)’den;

“Biz Rasulullah (s.a.v)’ın yanındaydık. Bize cenneti ve cehennemi öyle hatırlattı ki, gözlerimizle görür gibi olduk. Sonra ben kalkıp ailemin ve çocuklarımın yanına gittim, o hâlimi unutup gülmeye ve eğlenmeye başladım. Biraz sonra kendimi toparlayıp Resulullah (s.a.v)’ın yanındayken içinde bulunduğumuz hâli hatırladım. Hemen evden çıktım. Yolda Ebu Bekir’e rastladım. Ona içinde bulunduğum durumu anlatarak:

- Münafık oldum! Münafık oldum! dedim. Ebu Bekir de:
- Evet, bizler de ailelerimizle ve çocuklarımızla gülüp eğleniyoruz, dedi. Sonra ben gidip durumumuzu Rasulullah (s.a.v)’a anlattım. Resulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:
- Ey Hanzala! Sizler her zaman benim yanımdaki hâlinizde olsaydınız, melekler yataklarınızın üzerinde ve yollarda sizinle tokalaşırlardı. Ey Hanzala! Bazen öyle, bazen böyle.”

(Müslim, Tevbe, 17; İbn Mace, Kitabu’z-Zühd, 4239; Tirmizi, 2514)

“Tehlikeli şeyleri terk et. Aksi takdirde sende fikir hâlini alır. Fikir halindeyken de onu terk et. Yoksa bu, şehvet hâline dönüşür. Öyleyse bununla savaş. Eğer bunu yapmazsan o zaman da bu, yer edinir. Şayet onu terk etmezsen bu sefer de amele dönüşür. Şayet bunun zıddı olan bir şeyi tedarik edemezsen, bu sefer de bu âdet hâlini alır. Vaziyet artık bu duruma gelirse; bu âdeti bırakman oldukça zorlaşır.”

İBN KAYYIM
El-Fevaid

